Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/920

22.3.2024

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2024/920

av den 13 december 2023

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar de resultatrelaterade utlösande faktorerna och kriterierna för kalibrering av dessa utlösande faktorer

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 ([1]), särskilt artikel 26c.5 sjätte stycket, och

av följande skäl:

(1) För tillämpningen av de bakåtblickande utlösande faktorer som avses i artikel 26c.5 tredje stycket a i förordning (EU) 2017/2402 är det nödvändigt att specificera utgångspunkten från vilken antingen ökningen av det kumulativa värdet av fallerade exponeringar eller ökningen av de kumulativa förlusterna ska mätas. I allmänhet bör transaktionens avslutsdag användas som utgångspunkt för mätningen. Det kan dock finnas fall där det inte är möjligt att använda transaktionens avslutsdag som en utgångspunkt för mätningen, bland annat när transaktionen omfattar en påfyllningsperiod, eller en fördefinierad period då den värdepapperiserade portföljen byggs upp, efter avslutsdagen. Det är därför nödvändigt att fastställa särskilda regler för dessa fall.

(2) Detachment point (D) för en tranch avgör vid vilken punkt tranchens kapitalbelopp är helt utraderat till följd av förluster i den underliggande gruppen. När den skyddade tranchen börjar bära förluster minskar följaktligen detachment point i motsvarande grad. För att förhindra att de trancher som ger kreditförstärkning redan har amorterats när betydande förluster uppstår i slutet av transaktionen, bör den ytterligare bakåtblickande utlösande faktor som avses i artikel 26c.5 tredje stycket b i förordning (EU) 2017/2402 kopplas till en minskning av detachment point för den högst prioriterade skyddade tranchen, så att man garanterar den kreditförstärkning som ges av den högst prioriterade skyddade tranchen i förhållande till mer prioriterade trancher som originatorn behåller under transaktionens hela löptid. Av samma skäl bör den framåtblickande utlösande faktor som avses i artikel 26c.5 tredje stycket c i förordning (EU) 2017/2402 föreligga när det förväntade resultatet för gruppen av underliggande exponeringar minskas genom en ökning av koncentrationsrisken i värdepapperiseringen över tid eller, för transaktioner där koncentrationsrisken är mindre uttalad, genom en försämring av den genomsnittliga kreditkvaliteten för den gruppen av underliggande exponeringar över tid.

(3) Om gruppen av underliggande exponeringar är starkt koncentrerad ökar risken för stora förluster i värdepapperiseringen. Eftersom koncentrationsrisken är högre i grupper av underliggande exponeringar med låg diversifiering är det nödvändigt att fastställa ett tröskelvärde för lägsta diversifiering för gruppen av underliggande exponeringar, vilket mäts som det faktiska antalet exponeringar i gruppen. Om koncentrationsrisken är lägre bör den framåtblickande utlösande faktorn beakta den underliggande portföljens genomsnittliga kreditkvalitet. Vid fastställande av den utlösande faktorn bör den underliggande portföljens kreditkvalitet mätas från värdepapperiseringens ursprungstidpunkt.

([1]) EUT L 347, 28.12.2017, s. 35.

(4) Eftersom det inte finns någon kalibrering som passar i alla situationer och som skulle vara tillämplig på alla transaktioner, med tanke på mångfalden av underliggande portföljer och strukturer i värdepapperiseringar i balansräkningen, är det nödvändigt att ange kriterier för att fastställa nivåerna för de resultatrelaterade utlösande faktorer som avses i artikel 26c.5 tredje stycket i förordning (EU) 2017/2402. För att säkerställa att det inte finns betydande risk för att trancher som ger kreditförstärkning amorteras i en sådan utsträckning att det inte finns tillräckligt skydd för att absorbera betydande förluster som uppstår i slutet av transaktionen, bör dessa kriterier fastställas på ett försiktigt sätt. I detta syfte bör parterna i värdepapperiseringen testa hur effektiva de bakåtblickande utlösande faktorerna är i ett scenario med sent fördelade förluster, där man på transaktionens avslutsdag tar hänsyn till alla förluster som förväntas under dess hela löptid.

(5) För att undvika att påverka befintliga avtal som ingåtts före specificeringen av de obligatoriska resultatrelaterade utlösande faktorerna och kriterierna för deras kalibrering, är det nödvändigt att föreskriva en övergångsordning för utestående STS-värdepapperiseringar i balansräkningen.

(6) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.

(7) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat möjliga kostnader och fördelar samt begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *högst prioriterad skyddad tranch* i en värdepapperisering: den minst efterställda tranchen när det gäller fördelning av förluster som har ett godtagbart kreditriskskydd enligt kreditriskskyddsavtalet.

2. *kreditriskundergrupp*: ett segment av den underliggande portföljen till vilket exponeringarna från portföljen hänförs i enlighet med artikel 4.5, och som medför en viss kreditrisk mätt på grundval av kreditriskrelaterade kriterier, där varje ömsesidigt uteslutande segment medför en kreditrisk som är större än eller mindre än ett annat segments kreditrisk.

3. *scenario med sent fördelade förluster*: ett scenario där två tredjedelar av det absoluta förlustbelopp som förväntas under transaktionens hela löptid vid avslutsdagen uppstår under den sista tredjedelen av dess förväntade löptid.

Artikel 2

Specificering av den underliggande portföljens utestående belopp för de bakåtblickande utlösande faktorer som avses i artikel 26c.5 tredje stycket a i förordning (EU) 2017/2402

1. Vid tillämpning av de bakåtblickande utlösande faktorer som avses i artikel 26c.5 tredje stycket a i förordning (EU) 2017/2402 ska den underliggande portföljens utestående belopp vara det utestående beloppet vid transaktionens avslutsdag, utom i de fall som avses i punkterna 2 och 3.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Om värdepapperiseringen omfattar en påfyllningsperiod ska den underliggande portföljens utestående belopp vara det lägre av följande:

a) Det utestående beloppet vid transaktionens avslutsdag.

b) Det utestående beloppet vid slutet av påfyllningsperioden.

3. Om värdepapperiseringen omfattar en fördefinierad period då portföljen med värdepapperiserade exponeringar byggs upp, vilken inleds vid transaktionens avslutsdag, och om kreditriskskyddsavtalet är tillämpligt från transaktionens avslutsdag, ska följande gälla för den underliggande portföljens utestående belopp:

a) Under den fördefinierade uppbyggnadsperioden ska det utestående beloppet vara det högsta beloppet för de värdepapperiserade exponeringarna som tillåts i kreditriskskyddsavtalet vid utgången av den fördefinierade perioden.

b) Efter utgången av den fördefinierade uppbyggnadsperioden ska det utestående beloppet vara det utestående beloppet vid slutet av den fördefinierade perioden.

4. Vid tillämpning av punkterna 1–3 ska parterna i kreditriskskyddsavtalet beräkna ökningen av det kumulativa beloppet för fallerade exponeringar eller ökningen av de kumulativa förlusterna från transaktionens avslutsdag.

Artikel 3

Specificering av tillämpningen av den ytterligare bakåtblickande utlösande faktor som avses i artikel 26c.5 tredje stycket b i förordning (EU) 2017/2402

1. Parterna i kreditriskskyddsavtalet ska fastställa en tröskel för den procentuella minskningen av detachment point för den högst prioriterade skyddade tranchen, beräknad i enlighet med artikel 256.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([3]), från dess nivå på transaktionens avslutsdag, eller, om värdepapperiseringen omfattar en fördefinierad period då portföljen med värdepapperiserade exponeringar byggs upp, vid slutet av den fördefinierade uppbyggnadsperioden.

2. Den ytterligare bakåtblickande utlösande faktor som avses i artikel 26c.5 tredje stycket b i förordning (EU) 2017/2402 ska föreligga om detachment point vid någon tidpunkt efter transaktionens avslutsdag minskar mer än värdet för den tröskel som fastställts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 4

Specificering av tillämpningen av den framåtblickande utlösande faktor som avses i artikel 26c.5 tredje stycket c i förordning (EU) 2017/2402

1. Den framåtblickande utlösande faktorn ska fastställas i enlighet med punkt 2 eller punkt 4 i denna artikel, beroende på det faktiska antalet exponeringar i gruppen (N), beräknat i enlighet med artikel 259.4 i förordning (EU) nr 575/2013, vid transaktionens avslutsdag.

2. Om N är mindre än 100 ska parterna i kreditriskskyddsavtalet fastställa en tröskel för antalet största värdepapperiserade exponeringar mot enskilda gäldenärer, beräknad i enlighet med punkt 3.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

Den framåtblickande utlösande faktorn ska föreligga om antalet största värdepapperiserade exponeringar mot enskilda gäldenärer, beräknat i enlighet med punkt 3, vid någon tidpunkt understiger den tröskel som fastställts i enlighet med första stycket.

3. För att fastställa antalet största värdepapperiserade exponeringar mot enskilda gäldenärer, enligt vad som avses i punkt 2, ska parterna i värdepapperiseringen följa nedanstående steg i den angivna ordningen:

a) Flera exponeringar mot samma gäldenär ska konsolideras och behandlas som en enda exponering.

b) De konsoliderade exponeringarna mot enskilda gäldenärer ska sorteras efter utestående belopp i fallande ordning.

c) De utestående beloppen för de konsoliderade exponeringarna mot enskilda gäldenärer ska adderas, i fallande ordning med den största exponeringen först.

d) Addering enligt led c ska upphöra innan nästa exponering läggs till som gör att det totala beloppet blir högre än summan av de utestående beloppen för den högst prioriterade skyddade tranchen och de trancher som är efterställda den.

4. Om N är lika med eller större än 100 ska parterna i kreditriskskyddsavtalet fastställa en tröskel för ökningen mellan den kvot som utgörs av det utestående beloppet för de högre kreditriskundergrupperna, fastställt i enlighet med punkt 8, dividerat med det totala utestående beloppet för alla värdepapperiserade exponeringar (”kvoten för högre kreditriskgrupper”) och motsvarande kvot vid transaktionens avslutsdag.

Den framåtblickande utlösande faktorn ska föreligga om den tröskel som fastställts i enlighet med första stycket överskrids vid någon tidpunkt.

5. Parterna i kreditriskskyddsavtalet ska i transaktionsdokumentationen tydligt ange kriterierna för att hänföra exponeringar till kreditriskundergrupper.

För tillämpningen av första stycket ska parterna i kreditriskskyddsavtalet fastställa differentieringen mellan enskilda kreditriskundergrupper på grundval av följande:

a) De klasser som avses i artikel 170.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, om originatorn tillämpar internmetoden i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 i den förordningen för att fastställa kapitalbaskraven för kreditrisk för värdepapperiserade exponeringar mot företag, med undantag för exponeringar som utgör specialutlåning enligt led b, institut, nationella regeringar och centralbanker.

b) De klasser som avses i artikel 170.2 i förordning (EU) nr 575/2013, om originatorn tillämpar internmetoden i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 i den förordningen för att fastställa kapitalbaskraven för kreditrisk för värdepapperiserade exponeringar som behandlas som specialutlåningsexponeringar där metoderna i artikel 153.5 är tillämpliga.

c) De klasser eller grupper som avses i artikel 170.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, om originatorn tillämpar internmetoden i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 i den förordningen för att fastställa kapitalbaskraven för kreditrisk för värdepapperiserade exponeringar som behandlas som hushållsexponeringar.

d) I alla övriga fall, i enlighet med de tillämpliga redovisningsregler som originatorn använder i sina finansiella rapporter.

6. Parterna i kreditriskskyddsavtalet ska hänföra följande exponeringar till högre kreditriskundergrupper från de kreditriskundergrupper som fastställts i enlighet med punkt 5:

a) Alla fallerande exponeringar enligt artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Alla exponeringar mot en gäldenär med försämrad kreditvärdighet.

c) Alla andra exponeringar som medför högre kreditrisk enligt kreditriskskyddsavtalet, utöver de som avses i leden a och b.

När parterna i kreditriskskyddsavtalet hänför exponeringar enligt vad som avses i första stycket ska de undanta alla exponeringar som har varit föremål för en kredithändelse enligt kreditriskskyddsavtalet och för vilka en mellanliggande eller slutlig kreditriskskyddsbetalning har gjorts, som har minskat det totala beloppet för den skyddade tranchen och de andra trancher som är efterställda den.

7. Om de värdepapperiserade exponeringarna omfattar mer än en av de grupper av exponeringar som avses i punkt 5 a–d ska parterna i kreditriskskyddsavtalet hänföra exponeringarna till de högre kreditriskundergrupperna för var och en av dessa grupper som fastställts i enlighet med punkt 5.

8. För tillämpningen av punkt 4 ska det utestående beloppet för de högre kreditriskundergrupperna vara summan av de utestående beloppen för alla värdepapperiserade exponeringar som hänförts till undergrupperna i enlighet med punkterna 6 och 7.

Artikel 5

Kriterier för att fastställa nivåerna på de utlösande faktorer som avses i artikel 26c.5 tredje stycket i förordning (EU) 2017/2402

Parterna i kreditriskskyddsavtalet ska fastställa trösklarna för de resultatrelaterade utlösande faktorer som avses i artikel 26c.5 tredje stycket i förordning (EU) 2017/2402 på en nivå som säkerställer att samtliga följande kriterier är uppfyllda:

a) De utlösande faktorerna aktiveras innan de trancher som ger kreditriskskydd har amorterats i en sådan utsträckning att dessa trancher inte kan absorbera betydande förluster som uppstår under den senare delen av transaktionens löptid.

b) När det gäller bakåtblickande utlösande faktorer ska effektiviteten hos dessa ha testats i ett scenario med sent fördelade förluster.

c) Om originatorn tillämpar del tre avdelning II kapitel 5 i förordning (EU) nr 575/2013 för att fastställa kapitalbaskraven för sin exponering mot värdepapperiseringen ska både beräkningen av de förväntade förlusterna för återstående löptid och de antaganden som ska göras i ett scenario med sent fördelade förluster vara samstämmiga med dem som används för bedömningen av betydande och motsvarande risköverföring enligt artikel 245 i den förordningen.

Artikel 6

Utestående STS-värdepapperiseringar i balansräkningen som har en icke-sekventiell prioritetsordning för betalningar

För STS-värdepapperiseringar i balansräkningen som har en icke-sekventiell prioritetsordning för betalningar och resultatrelaterade utlösande faktorer i enlighet med artikel 26c.5 tredje stycket i förordning (EU) 2017/2402 och som anmälts till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i enlighet med artikel 27.1 i den förordningen före den 11 april 2024 får originatorer och specialföretag för värdepapperisering, utan att uppfylla kraven i artiklarna 1–5 i den här förordningen, fortsätta att använda beteckningen ”STS” eller ”enkel, transparent och standardiserad” eller en beteckning som direkt eller indirekt återkopplar till dessa termer, förutsatt att värdepapperiseringarna uppfyller kraven i artikel 18 i den förordningen.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande